

Stilstaan bij het Waarom.

Waarom overkomt mij dit. Waarom laat God dit toe. Soms is het een vraag; soms is het een vertwijfelde angstschreeuw. De vraag is van alle tijden en het antwoord op die vraag hangt nauw samen met het godsbeeld van de mensen in nood.

Lees de psalmen; dan hoor je steeds die wanhopige vraag om hulp. Psalm 22 begint zó:

Mijn God, mijn God, waarom hebt u mij verlaten? Ik schreeuw om hulp maar u bent zo ver weg. Vervolgens beschrijft de psalmist zijn ellendige toestand: hij is op sterven na dood. Toch geeft hij de moed niet op. Hij vervolgt: Maar u Heer, u bent zó ver weg. Kom mij toch snel te hulp; op u reken ik. Dat is het keerpunt in deze psalm want de dichter vervolgt: Heer, u heeft mij geantwoord! Daarom zal ik uw naam met eer vermelden. Deze psalm eindigt met een geloofsbelijdenis: de Heer doet recht; voor ons heeft hij alles over. Dit geloof is het houvast van de psalmist in bange tijden.

De eerste lezing, uit het boek Job, is een klassieke tragedie over de waarom-vraag. Job zit letterlijk in zak en as. Waarom is dit onheil mij overkomen? Ik ben onschuldig, zegt Job.

In lange monologen geven de drie vrienden van Job hun mening. Hun godsbeeld is simpel. Als onheil je overkomt is dat een straf van God voor je verkeerde daden. Het gesprek van Job en de drie vrienden loopt dood: Job blijft erbij dat hij niets verkeerd heeft gedaan en de vrienden blijven bij hun straffende God. Na de drie vrienden neemt een vierde persoon het woord. Omdat hij jong is heeft hij eerst gezwegen. Hij is kwaad omdat de drie precies weten hoe God handelt. Wees bescheiden, zegt hij, als je over God spreekt. God gaat ons verstand te boven.

Het idee van een almachtige God die alles regelt leeft nog steeds, vooral als mensen door onheil getroffen worden. Afgelopen donderdag wandelden mijn vrouw en ik over de Rijndijk bij Zevenaar. Daar is een herdenkingsmonument voor twee broers van ongeveer 20 jaar. In september 1944 gingen zij kijken naar een neergestort vliegtuig. Ze werden opgepakt, verdacht van oorlogshandelingen en zonder proces geëxecuteerd.

Op het informatiepaneel is ook het bidprentje vermeld. Daar staat te lezen dat de dood van de broers de wil van God was en worden wij opgeroepen om Gods wil gelovig te aanvaarden.

Gelukkig wordt er ook gevraagd om te bidden voor de ouders en om hen nabij te zijn in hun verdriet.

Er zijn er ook andere manieren om over geluk en onheil te denken. Voorspoed en tegenspoed horen bij het leven. Deze coronatijd is zwaar voor veel mensen. Familieleden of vrienden die overleden zijn; ouderen en ook jongeren die

contacten missen en vereenzamen; ondernemers die zich bang afvragen hoelang zij het nog vol kunnen houden. Dan komt al snel de vraag op: waarom overkomt mij dit. Als je niet verder komt dan: Waarom? blijf je in je verdriet en tegenslag gevangen.

Het evangelie van vandaag vertelt hoe Jezus handelt. Hij geneest veel zieken en hij maakt mensen vrij van boze geesten.

De genezing van de schoonmoeder van Simon is met recht een wonder. In één klap is de koorts verdwenen en gaat zij voor Jezus en de leerlingen zorgen.

Zorgen voor anderen: weet u dat deze zondag diaconiezondag is? Je zou de schoonmoeder van Simon een diacones kunnen noemen. Het Griekse woord diaconos betekent bode, helper en dienaar.

Dienaar zijn, dat is wat Jezus voorleefde. Dienaar zijn, dat is de grondhouding van Christenen, van mensen die geïnspireerd door Jezus willen leven. De diaconie is het hart van de kerk, het is de kerntaak van alle gelovigen.

Juist in deze tijd, nu veel mensen het moeilijk hebben, worden wij uitgedaagd om nieuwe wegen te zoeken zodat wij kunnen helpen. Sociale media bieden mogelijkheden om contacten te blijven onderhouden. En zonder internet zou u deze viering niet kunnen volgen.

Goed en kwaad, het overkomt ons allemaal. Wij mogen hopen dat er mensen zijn die ons opvangen als de problemen ons boven het hoofd groeien. Mensen die de medemens zien. De handen van die mensen zijn de handen van God. Geloven, ook in tegenspoed, is erop vertrouwen dat je wordt opgevangen.

Tot slot een heel kort gedicht.

Gij hebt, o God, dit broze bestaan gewild,
Hebt boven 't nameloze mij uitgetild.

Laat mij dan dankbaar leven de volle tijd
Geborgen in de bevende zekerheid,

Dat ik niet uit dit smal en onvast bestand
Van mijn bestaan zal vallen dan in uw hand.